

[Svend Haugaard.]

gratis biografforestillinger og forskelligt andet. Det er næppe den rigtige vej til styrkelse af ungdommens politiske interesse.

Man hører meget ofte, at unge ikke har forstand på politik; de siger det selv, og jeg vil indrømme ud fra erfaringen med samværet med de unge især i 18-25 års alderen, at det ofte er forbavsende, så lidt de ved. Jeg har i 25 år undervist i samfundslære på en højskole, og jeg har set, at eleverne kommer dertil ret uvidende om politik; men jeg har også set, at deres interesse meget hurtigt kan vokse, og det er ikke afgørende, om de er 18, 21 eller 25 år. Det afgørende for dem er, om de møder problemerne på en sådan måde, at de føler, at det kommer dem ved.

Derfor ser jeg gerne trods skuffelserne, at man arbejder videre med henblik på en nedsat valgrets alder. Jeg mener ikke, at de, der dog stemmer og gør deres borgerpligt, skal bære ansvaret for andre af samme aldersklasse, som ikke stemmer, men jeg mener på den anden side også, at vi skal gøre noget for at modne dem og vække deres interesse, og dér synes jeg vi gør alt for lidt.

Her vil jeg gerne komme med en idé, og når jeg tog ordet på dette sene tidspunkt, var det for at fremsætte et forslag, som går ud på, at man en tid før stemmerettens indtræden, måske netop på 21 års fødselsdagen, eller hvornår det nu skal være, sender disse unge en medborgerbog — for nu at bruge et udtryk, der måske kan dække. Denne medborgerbog skal på en frisk, men dog saglig måde fortælle noget om, hvad der er borgerpligt og borgerret, den skal fortælle noget i kort, men objektiv form om de enkelte partiers programmer, og den skal endelig indeholde noget om selve valgets teknik, sådan at de unge, når de skal hen og stemme første gang, ikke står så usikkert og famlende, som det nu er tilfældet. Jeg tror, det ville være overordentlig værdifuldt, noget positivt, et tilbud, så de unge ikke længere kan sige, at de ikke ved noget og de ikke har fået noget at vide.

Jeg synes ikke, det er for meget at gøre ud af en kommende borger og skatteyder, og jeg vil derfor gerne overlade denne idé til den højtærede indenrigsminister til praktisk gennemførelse.

Indenrigsministeren (*Hans Hækkerup*): Jeg skal på dette sene tidspunkt og over for den højt begrænsede medlemsskare søge at ave min naturlige veltalenhed og begrænse mig til et fåtal bemærkninger.

Der er blevet fremsat adskillige kommentarer til forslaget om, at 3 medlemmer af folketinget forud for et valg kan anmelde et nyt parti til deltagelse i valget. Det ærede medlem hr. Holger Eriksen var af den opfattelse, at enten man havde 3 eller 1, var det principielt det samme, og jeg forstod det ærede medlem derhen, at han fandt det rigtigst helt at stryge denne ret, som et enkelt medlem af folketinget hidtil har haft, og at denne tankegang fandt støtte i hvert fald hos de ærede medlemmer hr. Harald Nielsen og hr. Rimstad.

Nu må jeg måske til mit forsvar sige, at det var min ulykkelige søgen efter kompromis, der fik mig til at falde ned på tallet 3, og jeg havde held til at ramme i centrum, da det ærede medlem hr. Aksel Larsen fik ordet. Han accepterede tallet, medens det ærede medlem hr. Skytte, der er lige så kompromissyg som jeg, fandt ud af, at 2 ligger midt mellem 3 og 1. Der bliver noget at forhandle om i det kommende udvalg.

Hvad angår de 20.000 underskrifter til anmeldelse af et parti, var der naturligvis også megen diskussion om dette spørgsmål. De ærede medlemmer hr. Harald Nielsen og hr. Poul Sørensen accepterede, medens det ærede medlem hr. Rimstad på sin side sagde, at fastholder man dette krav og kombinerer det med et personligt fremmøde, har man gennemført effektivt forbud mod dannelse af nye partier. Må jeg angående personligt fremmøde, som også det ærede medlem hr. Aksel Larsen udtalte sig imod, sige, at jeg personlig er tilhænger af, at man stiller dette krav. Jeg synes ikke, det er urimeligt faktisk at få denne bekræftelse på, at underskriften er rigtig, ved at det sker under offentlig kontrol. Jeg synes, at fortiden taler for, at man nok her bør sikre sig lidt, men jeg erkender, at der i regeringen var så store betænkeligheder ved dette vidtgående krav, at jeg måtte frafalde det ved lovforslagets endelige udformning.

I øvrigt gjorde det ærede medlem hr. Holger Eriksen en række betragtninger gældende. Jeg mener dog, at vi kan diskutere disse problemer i udvalget. Jeg vil